

Vlaams
Parlement

stuk **1997** (2012-2013) – Nr. 6
ingediend op 3 juli 2013 (2012-2013)

Voorstel van decreet

van de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen,
Vera Celis en Fatma Pehlivan
en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy

houdende maatregelen met betrekking tot
wijzigingen aan de studieomvang
van opleidingen in het hoger onderwijs

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Sabine Poleyn

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heren Paul Delva, Jos De Meyer, de dames Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
mevrouw Vera Celis, de heer Kris Van Dijck;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heer Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Veerle Heeren, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, Erik Tack;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Chokri Mahassine;
de heer Willy Segers, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegde leden:

mevrouw Gerda Van Steenberge.

Stukken in het dossier:

- 1997 (2012-2013) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies van de Raad van State
– Nr. 3 t.e.m. 5: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting door mevrouw Kathleen Deckx, indiener	4
1.1. Situering.....	4
1.2. Uitgangspunten van het beleidskader.....	4
1.3. Inhoud van het beleidskader.....	5
2. Algemene bespreking	7
2.1. Tussenkoms van mevrouw Katleen Martens.....	7
2.2. Tussenkoms van de heer Jos De Meyer.....	7
2.3. Tussenkoms van mevrouw Vera Celis	8
2.4. Tussenkoms van mevrouw Ann Brusseel	8
2.5. Antwoorden van de indieners	8
2.6. Tussenkoms van de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel	9
2.7. Replieken.....	10
3. Artikelsgewijze bespreking	11
4. Stemming over het geheel.....	19
Gebuurde afkortingen	20
Tekst aangenomen door de commissie	21

Bijlage: zie [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen besprak op 20 en 25 juni 2013 het voorstel van decreet van de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy houdende maatregelen met betrekking tot wijzigingen aan de studieomvang van opleidingen in het hoger onderwijs. Via de voorzitter van het Vlaams Parlement vroegen de indieners om een advies van de Raad van State (toepassing van artikel 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State). Het advies is terug te vinden in *Parl. St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1997/2. De Vlaamse Onderwijsraad bracht op eigen initiatief op 11 juni 2013 een advies uit (zie [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be). De amendementen zijn terug te vinden in *Parl. St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1997/3 tot 5.

1. Toelichting door mevrouw Kathleen Deckx, indiener

1.1. *Situering*

Mevrouw *Kathleen Deckx* licht toe dat het voorliggende voorstel van decreet een beleidskader vastlegt met betrekking tot wijzigingen aan de studieomvang van opleidingen in het hoger onderwijs. Sinds de hervormingen van het hoger onderwijs in uitvoering van de Bolognaverklaring was de structuur en de studieomvang van de opleidingen aan de hogeroponderwijsinstellingen voorwerp van debat. Er was nood aan een duidelijke procedure met duidelijke criteria, om op objectieve gronden te kunnen beslissen over de wijziging van de studieomvang van opleidingen.

Met het decreet van 8 mei 2009 betreffende het onderwijs XIX werd een procedure vastgelegd om de studieomvang van opleidingen aan te passen. In uitvoering van deze decretale bepalingen hebben de hogescholen en universiteiten in oktober 2011 samen verscheidene dossiers ingediend tot uitbreiding van de studieomvang van hun masteropleidingen. Op 15 juni 2012 heeft de Vlaamse Regering echter beslist om geen enkele van deze ingediende aanvragen goed te keuren. Op basis van de ingediende dossiers, de individuele adviezen en het algemeen advies van de Erkenningscommissie was de Vlaamse Regering van mening dat geen enkele aanvraag op een afdoende en onderbouwde wijze aantoonde dat de aanvraag aan de decretaal vastgestelde criteria voldeed.

Ten gevolge hiervan besliste de Vlaamse Regering dan ook om voor de indiening en beoordeling van de aanvragen die vanaf 2013 kunnen ingediend worden, een beleidskader uit te tekenen. Dit beleidskader moet een handvat vormen voor de instellingen om goede dossiers in te dienen, voor de instantie die de ingediende aanvragen moet gaan beoordelen, alsook voor de Vlaamse Regering om een besluit te nemen over de ingediende aanvragen.

1.2. *Uitgangspunten van het beleidskader*

Het beleidskader is gebaseerd op de principenota van 2005 over de structuur en de omvang van de masteropleidingen in het Vlaams hoger onderwijs, de recente ontwikkelingen binnen het hoger onderwijs op regionaal, nationaal en internationaal vlak en de bredere maatschappelijke evoluties. Een uitbreiding van de studieomvang van de masteropleidingen in het hoger onderwijs wordt daarbij slechts opportuun gevonden als aan een aantal voorwaarden is voldaan.

Een uitbreiding van de studieomvang vereist immers een zware inspanning van verschillende maatschappelijke actoren: in de eerste plaats van de studenten en de gezinnen waar ze deel van uitmaken, maar ook van de instellingen, de overheid en de bedrijven.

In de discussie over de studieomvang van de masteropleidingen wordt regelmatig de internationale context aangehaald als argument voor een algemene uitbreiding naar 120 studiepunten. Het Bologna Implementation Report van 2012 stelt evenwel dat, alhoewel het systeem van 120 ECTS het meest verspreid is, er toch geen uniek model is van eerste

en tweede cyclus in de Europese Hoger Onderwijsruimte. We evolueren wel naar één Europese Hogeronderwijsruimte, maar in die ruimte is er genoeg plaats voor differentiatie inzake aantal studiepunten en finaliteit van de bachelor- en masteropleidingen.

In het voorliggende voorstel van decreet wordt dan ook gekozen voor een mogelijkheid tot uitbreiding van de studieomvang op basis van wat een afgestudeerde in een bepaalde opleiding nodig heeft om uit te stromen naar de arbeidsmarkt, om zich verder in een onderzoekgeving te kunnen ontwikkelen (doctoraat, R&D van bedrijven enzovoort) of om een inhoudelijke verdieping mogelijk te maken. De leerresultaten staan hierbij centraal.

1.3. Inhoud van het beleidskader

Het nieuwe beleidskader, zoals uitgetekend in het voorliggende voorstel van decreet, voorziet in een systeem waarbij uitbreiding van studieomvang kan, maar waarbij die uitbreiding aan duidelijke voorwaarden is gekoppeld. Met andere woorden, een uitbreiding van de studieomvang van alle masteropleidingen is niet aan de orde. Slechts in uitzonderlijke gevallen en op basis van kwalitatieve criteria kan de overheid positief ingaan op een aanvraag tot uitbreiding.

Het voorliggende voorstel van decreet legt dan ook de criteria vast, evenals de procedure voor een mogelijke uitbreiding van de studieomvang van masteropleidingen van 60 studiepunten naar 90 of 120 studiepunten. Aanvragen moeten gezamenlijk ingediend worden aan de hand van verifieerbaar feitenmateriaal. De Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie zal advies geven over de aanvraag. De NVAO heeft daartoe reeds een beoordelingskader opgesteld dat zo spoedig mogelijk – dit is nog voor het zomerreces – aan de Vlaamse Regering zal voorgelegd worden.

Op deze manier hebben de instellingen tijdig de nodig informatie om hun aanvragen voor 2013 voor te bereiden en te kunnen indienen voor 15 oktober. Dat is ook de reden waarom de indieners er voor ijveren om dit voorstel van decreet zo snel mogelijk te bespreken en te stemmen: de instellingen van hoger onderwijs zijn vragende partij voor duidelijkheid en willen weten op welke manier ze de dossiers kunnen indienen.

Om een transparant en eenvormig opleidingsaanbod in het hoger onderwijs te garanderen, heeft het voorstel de volgende structuur voor ogen:

- masters van in principe 60 studiepunten en na strikte toetsing van 90 of 120 studiepunten;
- onderzoeksmasters van 120 studiepunten;
- educatieve masters.

De onderzoeksmasters bereiden studenten in eerste plaats voor op onderzoekscarrières binnen en buiten het hoger onderwijs. Ze worden steeds aangeboden samen met een master van 60 of – na uitbreiding – van 90 of 120 studiepunten. Dit creëert de mogelijkheid dat een instelling de inschrijving in een onderzoeksmaster afhankelijk kan maken van de competenties van de student. Het aantal onderzoeksmasters dat gefinancierd wordt in de Vlaamse Gemeenschap wordt beperkt tot veertig.

Het voorstel van decreet voorziet ook een opening tot het aanbieden van educatieve masters in de toekomst en dit naar aanleiding van de discussies in het Vlaams Parlement over de beleidsbrief Onderwijs 2012-2013 (*Parl. St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1770/5). De uiteindelijke invulling ervan zal pas gebeuren na de goedkeuring van de beroepskwalificaties van leraar en na de afronding van de decretaal opgelegde evaluatie van de lerarenopleidingen.

Het decreet voorziet ook in een aantal overgangsmaatregelen voor studenten. Zij zullen ook bij de start van hun opleiding de totale studieomvang van de opleiding kennen.

De financiering van de bijkomende 30 of 60 studiepunten bij de uitbreiding van de studieomvang van een masteropleidingen van 60 studiepunten gebeurt overeenkomstig het reguliere financieringssysteem. Er zijn hier dan ook geen decretale aanpassingen vereist. Voor de uitbreiding van de studieomvang van een masteropleiding van 60 studiepunten naar een onderzoeksmasters van 120 studiepunten is er een specifieke regeling.

Op 11 juni 2013 heeft de Vlor op eigen initiatief een advies uitgebracht. De Vlor is tevreden dat de overheid werk maakt van dit beleidskader en kan zich in grote lijnen vinden in dit voorstel van decreet. In zijn advies heeft de Vlor een aantal opmerkingen tot verbetering van het kader meegegeven. Op basis van het advies wordt de financiering van de onderzoeksmasters nog herbekeken en zal ook in gevallen van studieomvangvermindering in een uitloopregeling voorzien worden voor diegenen die nog het lange traject volgen, gelijkaardig als bij uitbreiding van de studieomvang. Mevrouw Deckx stelt ook voor dat de minister in de nabije toekomst ingaat op de bereidheid van de Vlor om een bijdrage te leveren aan de bredere discussie die nog moet gevoerd worden over de omvang van professionele bachelors, bachelor-na-bacheloropleidingen en master-na-masteropleidingen.

De Raad van State heeft zijn advies uitgebracht op 19 juni 2013. Ook op basis van dit advies zullen nog een aantal aanpassingen aan de decreettekst worden voorgelegd.

De Raad van State merkt vooraf op het te betreuren dat overleg- en adviesorganen buiten spel werden gezet door de gehanteerde werkwijze. De inspraak in dit dossier werd echter op een andere manier ingevuld. De conceptnota die aan de basis lag van het decretale werk werd mede voorbereid door een VLUHR-werkgroep waarin ook vertegenwoordigers van de studenten zaten.

De Raad van State stelt verder dat de vrijheid van onderwijs niet in het gedrang komt. Wel wordt aanbevolen te verduidelijken dat in het geval van de onderzoeksmasters nieuwe onderzoeksmasters kunnen worden aangevraagd door de instellingen van zodra er ruimte komt binnen het contingent van veertig. Dit is uiteraard het geval. Als een instelling in de toekomst een onderzoeksmaster stopzet, is er ruimte om in het kader van de uitbreiding van studieomvang een nieuwe aanvraag in te dienen conform de procedure vastgesteld in het voorliggende voorstel van decreet en bij een positieve beslissing om een nieuwe onderzoeksmaster aan te bieden. Er is hier geen beperking in de tijd opgenomen.

Om tegemoet te komen aan de opmerking rond de toelatingsvoorwaarden voor een onderzoeksmaster, wordt voorgesteld om in het decreet in te schrijven dat de mogelijkheid om de toelating te beperken moet worden opgenomen in het onderwijsreglement van de instelling. De doelstelling van deze beperking zal explicieter worden toegelicht. Het gaat inderdaad om een peiling naar de geschiktheid en een beperking op grond van bekwaamheid. De middelen van de overheid zijn beperkt. De onderzoeksmaster mag niet leiden tot een generieke tweejarige masteropleiding voor alle studenten. Als daar nood aan is dan moet die aanvraag getoetst worden aan de criteria die gelden voor een aanvraag om uitbreiding van de studieomvang.

Tot slot zullen de indieners amendementen voorstellen om tegemoet te komen aan de meer concrete opmerkingen van tekstuele en juridisch-technische aard: bepaalde zaken die enkel in de memorie van toelichting als voorwaarde worden gesteld zullen ook expliciet in de decreetsartikelen worden opgenomen (bijvoorbeeld de definitie van gezamenlijk indienen, inspraakrecht studenten enzovoort), bepaalde teksten zullen worden geredigeerd en aangevuld. Waar nodig wordt bijkomende verantwoording gegeven (bijvoorbeeld bij de verschillende behandeling tussen reeds bestaande opleidingen en nieuwe opleidingen van 120 studiepunten).

Mevrouw Deckx doet nogmaals een oproep om het voorstel van decreet snel te bespreken en erover te stemmen. Zij is van mening dat dit niet langer mag uitgesteld worden want de instellingen van hoger onderwijs verwachten duidelijkheid, en die moeten de parlementsleden geven.

2. Algemene bespreking

2.1. *Tussenkost van mevrouw Katleen Martens*

Mevrouw *Katleen Martens* stelt vast dat het voorstel van decreet niet door een parlementslid werd opgesteld maar door technici. Dit blijkt onder meer uit de toelichting waarin staat: “De Vlaamse Regering besliste om voor de indiening en beoordeling van de aanvragen voor 2013 een beleidskader uit te tekenen. Dat beleidskader moet een handvat vormen voor de instellingen om goede dossiers in te dienen.”. Dit werd tijdens de mondelinge toelichting bevestigd.

Het voorstel legt heel veel beslissingsbevoegdheden bij de Vlaamse Regering. De NVAO heeft een adviesfunctie, maar het is de Vlaamse Regering die beslist. Waarom werd er niet met een ontwerp van decreet gewerkt? De overleg- en adviesorganen kunnen dan hun rol spelen.

Waarom heeft het zo lang geduurd? In 2009 bestond er al een regeling om de omvang van de studieduur van opleidingen aan te passen op basis van vier decretale criteria. In 2011 dienden de universiteiten en hogescholen gezamenlijk verscheidene dossiers in tot uitbreiding van de studieomvang van masteropleidingen. In juni 2012 besliste de Vlaamse Regering dat geen enkele aanvraag zou worden goedgekeurd omdat geen enkele aanvraag op een onderbouwde en afdoende wijze aantoonde dat er aan de vier decretale criteria werd voldaan. Ze vermoedt dat er financiële redenen aan de basis van die beslissing lagen.

Mevrouw Martens wil weten waarom er een aparte financiering is voor de 60 extra studiepunten voor de onderzoeksmaster en dit buiten de reguliere financiering. Het is een her-schikking van een deel van de middelen voor de groei van de ZAP-leden. Is dit een compromis om tegemoet te komen aan de vraag van het hoger onderwijs en aan de financiële bezwaren van de Vlaamse Regering? Waarom werkt men niet met een enveloppe die men tweejaarlijks zou kunnen evalueren met onderzoek van welk bedrag dat men wil besteden aan de onderzoeksmasters?

Van waar komt het getal veertig bij het aantal onderzoeksmasters? Hoe kadert dit binnen Vlaanderen in Actie, Vlaanderen als spitsregio, innovatie enzovoort?

De advisering over de ingediende aanvragen zal niet gebeuren door de Erkenningscommissie maar door de NVAO. Waarom werd de Erkenningscommissie buitenspel gezet? Was het niet mogelijk een samenwerking op te zetten tussen de twee instanties?

2.2. *Tussenkost van de heer Jos De Meyer*

De heer *Jos De Meyer* leest in het advies van de Vlor (p. 6-7) bij de opvolgingspunten bij de implementatie van dit voorstel: “Op korte termijn moet het debat gevoerd worden over de studieomvang van een aantal professioneel gerichte bacheloropleidingen, de banaba’s, de manama’s en de invulling van de educatieve masters. De Vlor stelt een grondige opvolging van de evoluties de volgende twee jaar voor, gekoppeld aan een moment van evaluatie en van eventuele bijsturing. De aanvragen moeten gemonitord worden (welke opleidingen, welke inhoud), de beslissingen van de Vlaamse Regering en de concrete invulling van de

uitgebreide masters. Aandacht voor voldoende diversiteit in het hoger onderwijslandschap is hierbij noodzakelijk.”. Men stelt ook wat er op middellange termijn moet gebeuren. Ten slotte stelt men: “Een goede communicatie ten aanzien van studenten, hun ouders en werkgevers is een continue punt van aandacht voor overheid en instellingen.”. Op welke manier gaat de minister hierop inspelen?

Het advies van de Raad van State stelt op p. 10 en 11: “De indieners van het voorstel dienen in het licht van hetgeen hiervoor is opgemerkt, de verhouding van de voorgestelde regeling tot de algemene structuur van de masteropleidingen aan een nieuw onderzoek te onderwerpen. Indien zij de zo-even geschetste verschillende behandeling handhaven, zal die alleszins in de parlementaire voorbereiding moeten worden verantwoord.”. Is dit in de amendementen opgenomen?

De heer De Meyer overweegt een amendement in te dienen tot schrapping van artikel 17 van het voorstel van decreet. Dat artikel luidt: “Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2013.”. Het wordt ten vroegste op 10 juli 2013 aangenomen. Als men de wettelijke inwerkingtredingsbepaling laat spelen, treedt het decreet in werking tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

2.3. Tussenkomen van mevrouw Vera Celis

Mevrouw *Vera Celis* is tevreden dat het voorstel duidelijkheid schept in de procedure voor de uitbreiding en de vermindering van de studieomvang van initiële masteropleidingen van 60 studiepunten. Dit voorstel reikt een kader aan voor aanvragen voor studieduurverlengingen vanaf 2013 en ook de beoordeling ervan. Het moet hogeronderwijsinstellingen mogelijk maken om goede dossiers in te dienen. Het maakt de beoordeling transparant. Een uitbreiding wordt slechts in uitzonderlijke gevallen toegestaan en op basis van kwalitatieve criteria. Een uitbreiding heeft een directe impact op de werkzaamheidsgraad en op het aantal beroepsactieve jaren. Door studie-uitbreiding toe te staan kan de internationale positie in het hoger onderwijslandschap gevrijwaard blijven. Het is positief dat het voorstel ook de educatieve masters vermeld. Het is één van de belangrijkste elementen uit de hervorming van het secundair onderwijs die willen inzetten op optimaal geschoolde en degelijk voorbereide leerkrachten. Ze concludeert dat haar fractie tevreden is met het voorliggende voorstel.

2.4. Tussenkomen van mevrouw Ann Brusseel

Voor de fractie van mevrouw *Ann Brusseel* diende er een globaal beoordelingskader te komen voor de aanvragen tot uitbreiding of vermindering van de studieomvang. In oktober 2011 werden al de aanvragen tot studieduurverlenging geweigerd omdat de aanvragen onvoldoende onderbouwd waren. Het is goed dat er van studieduurverlenging of -vermindering wordt uitgegaan als er nood aan is of als er wordt uitgegaan van kwalitatieve criteria. Masters kunnen 60, 90 of 120 studiepunten bedragen. Het onderwijsveld wordt daardoor wel wat versnipperd en complex. Een goede communicatie is noodzakelijk en dit zowel voor studenten, ouders als bedrijfswereld.

Ze betreurt dat de educatieve master niet kan worden ingevuld. De Vlaamse Regering heeft de evaluatie van de lerarenopleiding uitgesteld. Deze evaluatie is lopende. Ze had op meer duidelijkheid gehoopt.

Het valt evenzeer te betreuren dat de middelen voor de onderzoeksmaster worden afgenomen van de middelen tot uitvoering van het Integratiedecreet.

2.5. Antwoorden van de indieners

Mevrouw *Kathleen Deckx* wil niet pretenderen dat de indieners het voorstel van decreet zonder enige bijstand hebben opgesteld. Er is overleg geweest met experts, studenten

enzovoort. De Vlor heeft op eigen initiatief een advies uitgebracht en dit was vrij positief. Er werd ook een advies ingewonnen bij de Raad van State. Met dit advies werd rekening gehouden en de nodige amendementen werden ingediend. Men moet niet focussen op de duur van de totstandkoming maar op de goede kwaliteit van het voorstel.

Dat er wordt voorzien in veertig onderzoeksmasters spruit voort uit een omrekening van de toestand in Nederland naar Vlaanderen.

Er werd gekozen voor de NVAO als adviesorgaan omdat deze meer ervaring en ruimte heeft om een expertencommissie samen te stellen.

De Raad van State stelde dat de verhouding van de voorgestelde regeling tot de algemene structuur van de masteropleidingen aan een nieuw onderzoek moest worden onderworpen. De keuze voor een verschillende behandeling tussen de bestaande masteropleiding en de nieuwe opleidingen in het kader van de uitbreiding van de studieomvang moet worden verantwoord. Met het Structuurdecreet wordt de bachelor-masterstructuur vastgelegd. Een masteropleiding moet een studieomvang van ten minste zestig studiepunten hebben en de studieomvang moet een veelvoud zijn van dertig studiepunten. Aan deze algemene structuur wordt door het voorstel niet geraakt. Er worden verschillende vormen van masteropleidingen ingevoerd die passen binnen deze algemene structuur. Het zijn ook de vormen waarbinnen de huidige masteropleidingen worden georganiseerd. De enige nieuwe vorm die gecreëerd wordt is de onderzoeksmaster. Binnen de bestaande masteropleidingen zijn er masters met een onderzoeksgerichte finaliteit. Dit zijn echter geen echte onderzoeksmasters. Het kan aangewezen zijn om in het kader van de transparantie het beperkt aantal verschillen in vormen van opleidingen dat in de loop der jaren tot stand is gekomen in een eenduidige structuur onder te brengen. Dit kan in een volgend decretaal initiatief worden opgenomen.

Mevrouw Deckx is het met mevrouw Brussee eens dat een goede communicatie belangrijk is. De educatieve master is nog niet mogelijk omdat het beter is om eerst de evaluatie van de lerarenopleiding af te wachten. Bovendien is het nu al mogelijk om bepaalde masteropleidingen uit te breiden met een lerarenopleiding. Alleen een zuiver educatieve master kan nog niet worden ingericht.

Er wordt door de indieners een amendement voorgesteld om tot een andere financieringswijze te komen voor de onderzoeksmasters (amendement nr. 10). Het oorspronkelijke artikel 14 wordt vervangen. Mevrouw Deckx leest de verantwoording van het amendement voor. Als gevolg hiervan wordt artikel 16 geschrapt.

2.6. *Tussenkoms van de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel*

De *minister* vraagt de datum van inwerkingtreding te behouden. Het zou kunnen dat de bekrachtiging op zich laat wachten na de goedkeuring van het voorstel in de plenaire vergadering. De betrokken universiteiten zijn al op de hoogte van deze datum.

Het beleidskader van de professionele bachelors is besproken met de universiteiten en de hogescholen. Er is geen vraag om dit te verlengen. Dit kan momenteel al tot 240 studiepunten gaan. Dit is maximaal vier jaar. Als er een vraag zou komen, kan die besproken worden. Het debat daarover is niet uitgesloten. Het is vandaag niet aan de orde.

2.7. Replieken

De heer *Jos De Meyer* informeert of er al dossiers zijn ingediend.

De *minister* antwoordt dat de procedures beginnen te lopen. Het operationeel kader moet door de Vlaamse Regering worden goedgekeurd. Het is belangrijk dat de data goed op elkaar aansluiten.

Mevrouw *Sabine Poleyn* vindt dat het voorliggende voorstel rechtszekerheid biedt. De maatschappelijke kost is een belangrijk criterium. Ze kan dit niet terugvinden in het voorstel.

Er wordt ook sterk internationaal vergeleken. Dit moet echter met gezond verstand gebeuren. De studieduur in een ander land is niet per se de ideale duur waarop Vlaanderen zich moet afstemmen. De kwaliteit en inhoud moeten primeren. Ze vraagt de criteria in die geest toe te passen en niet louter administratief.

Welke aanvraag verwacht de minister als eerste? Overweegt hij tijdens deze legislatuur nog iets te doen aan de flexibilisering?

De *minister* heeft daarover bij de instellingen geïnformeerd. Zij zijn daarover nog volop in beraad.

De minister gaat akkoord met de stelling dat er geen pure administratieve benadering mag zijn. Er zijn maatschappelijke kosten die in het operationeel kader moeten worden meegenomen. Dit operationeel kader zal nog voor het zomerreces 2013 door de Vlaamse Regering worden goedgekeurd. De redenering was dat het nodig moest zijn om tot een studieduurverlenging over te gaan. De maatschappelijke kost moet in zijn globaliteit worden afgewogen. Het operationele kader zal duidelijk maken dat de maatschappelijke kost wordt meegenomen.

Mevrouw *Katleen Martens* heeft als oppositielid bij de totstandkoming van een voorstel van decreet van de meerderheid geen kijk op het overleg dat zich achter de schermen afspeelt. Ze vindt het antwoord van mevrouw *Deckx* over de inschakeling van de NVAO – namelijk dat de Erkenningscommissie niet over voldoende expertise zou beschikken om de aanvragen te beoordelen – erg vreemd.

De *minister* vindt het niet vreemd dat de regering samenwerkt met het parlement als er een voorstel wordt ingediend. Er zijn dingen die een parlementslid niet ziet, omdat ze zijn opgelost voor ze problematisch worden. Het is soms nodig om ergens over te debatteren. In dit dossier zijn ook de instellingen het niet altijd eens.

De heer *Boudewijn Bouckaert*, voorzitter, vindt het prijzenswaardig dat er voorstellen van decreet komen. Het is wel vervelend als zou blijken dat het verkapte ontwerpen zijn en dat het een tactiek is om adviserende instanties te omzeilen. Er is hier wel op vrijwillige wijze een advies aan de Raad van State gevraagd. Het zou toch beter zijn als voorstellen van decreet dezelfde procedure zouden volgen als ontwerpen. Dit zou elk mogelijk verwijt van misbruik uitsluiten. Hij vindt dat de Raad van State met de opmerking over de laattijdige reactie van de hoofdindieners toch wat over de schreef gaat.

Mevrouw *Kathleen Deckx* stelt hierop aansluitend dat dit laatste inderdaad niet de opdracht is van de Raad van State. Ze kreeg minder dan 24 uur de tijd om te antwoorden op vragen over technische aangelegenheden. Ze heeft daarin haar weg moeten zoeken en dat duurt iets langer dan op een ministerieel kabinet en dan wat de Raad van State gewoon is.

Mevrouw *Sabine Poleyn* vindt de voorbeelden die mevrouw Deckx aanhaalde geen voorbeelden van maatschappelijke kost. Het is moeilijk te vertalen in een criterium. Er is een tendens waarbij men een extra jaar of extra studiepunten wil vragen. Ze is tevreden dat de Vlaamse Regering daar tot nog toe heel strikt in was. Ze heeft dan ook vertrouwen in de implementatie van het decreet. Men vraagt extra tijd aan het einde van het traject maar gelijktijdig wil men in het eerste jaar een algemener traject aanbieden. Dat is dus een extra jaar voor instellingen en ouders en men komt een jaar later op de arbeidsmarkt.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Het artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 3

Amendement nr. 1, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy, strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 63bis paragraaf 2 te vervangen.

Mevrouw *Kathleen Deckx* stelt dat het decreet bepaalt dat aanvragen tot uitbreiding van de studieomvang gezamenlijk moeten worden ingediend door alle instellingen die de opleiding aanbieden. Op advies van de Raad van State wordt in het decreetsartikel verduidelijkt wat er dient begrepen te worden onder de term ‘gezamenlijk’. Zoals de toelichting bij het artikel reeds stelt, betekent gezamenlijk indienen dat er een gezamenlijk concept is van de opleidingsstructuur in een bepaalde discipline of subdiscipline en dat aldus met het gezamenlijk indienen vermeden wordt dat de studieomvang van opleidingen met dezelfde kwalificatie verschilt van instelling tot instelling.

Door de uitdrukkelijke opname in het decreet van de voorwaarde om studenten te betrekken bij de voorbereiding van de aanvraagdossiers, wordt meer rechtszekerheid geschapen. Door het opnemen van deze voorwaarde wordt het inspraakrecht van de studenten gewaarborgd en wordt gewaarborgd dat een aanvraag kan worden afgewezen op grond van het ontbreken van het standpunt van de studenten in het dossier.

Volgens de heer *Boudewijn Bouckaert* verschillen de benamingen en de inhoud van opleidingen van instelling tot instelling. Hoe gaat er beslist worden of er gezamenlijk moet worden aangevraagd of apart? Is er iets voorzien voor een instelling die niet wil meewerken aan een gezamenlijke aanvraag?

De *minister* gaat ervan uit dat daarover overleg wordt gepleegd binnen de VLUHR. Hij rekent op de arbitragefunctie van de VLUHR.

Mevrouw *Kathleen Helsen* vult aan met een verwijzing naar het voorstel van decreet waarin wordt gesteld dat allen die samen de opleiding inrichten, de aanvraag moeten indienen. Er staat ook in dat indien een instelling individueel de beslissing neemt om uit de gezamenlijke aanvraag te stappen, de opleiding stopt. Het kan niet zijn dat eenzelfde opleiding met een verschillende studieduur wordt georganiseerd.

Volgens de heer *Boudewijn Bouckaert* is de notie ‘eenzelfde’ niet eenduidig. Dan moet er wel een arbitrage gebeuren.

Het amendement nr. 1 en het aldus gewijzigde artikel worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 4

Amendement nr. 2, voorgesteld door de dames *Kathleen Deckx*, *Kathleen Helsen*, *Vera Celis* en *Fatma Pehlivan* en de heren *Jan Durnez*, *Kris Van Dijck* en *Peter Van Rompuy*, strekt ertoe artikel 4 te wijzigen.

Mevrouw *Kathleen Deckx* zegt dat het amendement zorgt voor een terminologische verduidelijking. De woorden “de volgende structuur” worden vervangen door de woorden “de volgende vormen aannemen”. Dit vloeit voort uit de opmerkingen van de Raad van State. Verder verduidelijkt het amendement dat een onderzoeksmaster slechts kan worden aangeboden indien daarnaast nog een masteropleiding wordt aangeboden binnen hetzelfde studiegebied. Op deze manier wordt meer rechtszekerheid gecreëerd.

Het feit dat een onderzoeksmaster steeds naast een bestaande master moet worden aangeboden, opent de mogelijkheid om de toegang tot de onderzoeksmaster selectief te maken op basis van de geschiktheid van de student. In het geval een student niet zou toegelaten worden tot de onderzoeksmaster, kan hij nog steeds een masteropleiding in het betrokken studiegebied volgen.

Mevrouw *Vera Celis* wil van de minister een bevestiging krijgen dat een bestaande master van 120 studiepunten de mogelijkheid heeft om een onderzoeksmaster in te richten.

De *minister* antwoordt dat dit niet kan.

De heer *Boudewijn Bouckaert* vraagt verdere verduidelijking. Hij stelt dat er masteropleidingen van 60 studiepunten zijn die een onderzoeksmaster naast zich kunnen krijgen. Een opleiding van vijf jaar dan niet, vraagt hij. In theorie kan dit toch voor een master in de Rechten?

De *minister* vult aan dat dat juist de reden is waarom men het amendement van Open Vld (amendement nr. 12) niet kan aanvaarden. Men wil niet dat er een onderzoeksmaster komt naast de tweejarige master omdat men eerst de studieduur wil herbekijken. Dit moet nog worden uitgemaakt.

Mevrouw *Ann Brusseel* vindt het verwarrend. Iemand die niet tot de onderzoeksmaster wordt toegelaten, kan dan naar een andere masteropleiding gaan waarna men toch nog kan doctoreren. Worden er geen verschillen gecreëerd?

Mevrouw *Kathleen Helsen* antwoordt dat er aan de onderzoeksmaster een andere inhoud wordt aangeboden die een goede voorbereiding is op een doctoraat. Het is niet onmogelijk vanuit een andere masteropleiding een doctoraat te volgen. Een doctoraat is ook sterk onderzoeksgericht. Een onderzoeksmaster is dit ook.

Mevrouw *Ann Brusseel* wil weten of het de kansen op doctoreren verkleint als men de onderzoeksmaster niet heeft mogen doen. Mevrouw *Kathleen Helsen* meent dat een knappe

student die in een bepaald domein wil doctoreren, de kans gaat krijgen om dat te mogen doen.

De heer *Boudewijn Bouckaert* verwijst naar een amendement van de meerderheid bij artikel 7 waar het studiegebied Rechten, notariaat en criminologische wetenschappen wordt toegevoegd. Rechten is een vijfjarige opleiding. Hij betreurt het dat de master Rechten geen onderzoeksmaster kan hebben. De *minister* gaat ervan uit dat er in een vijfjarige opleiding een onderzoekscomponent zit. Dit gaat men nog verder bekijken. Het is nog geen voorafname.

Mevrouw *Sabine Poleyn* vraagt wat de bestaansreden van een onderzoeksmaster is als dit niet is om voor te bereiden op een doctoraat.

Mevrouw *Kathleen Helsen* verwijst naar een uitspraak van mevrouw Poleyn waarin zij stelde dat zij het gevoel had een onderzoeksmaster te hebben gevolgd omdat haar opleiding er vooral op gericht was te leren onderzoeken in het specifieke domein. Voor veel mensen is een onderzoeksmaster een mooie voorbereiding op verder studiewerk en onderzoek binnen onderzoeksinstellingen.

Mevrouw *Sabine Poleyn* repliceert dat dit in deze terminologie een gewone master zou blijven.

Mevrouw *Kathleen Helsen* zegt dat indien Sociologie, de opleiding van mevrouw Poleyn, een uitbreiding zou vragen en krijgen, dat er dan een mogelijkheid is om een onderzoeksmaster in te richten. Dan is er een voorbereiding die nog sterker gericht is op onderzoek dan voorheen mogelijk was.

Men moet er ook rekening mee houden, stelt de heer *Boudewijn Bouckaert*, dat veel masteropleidingen nogal arbeidsmarkt gericht zijn. Een kanaal dat op een doctoraat voorbereidt, heeft in dat geval wel een meerwaarde. Het zal de betrokkene ook toelaten om een doctoraat sneller af te werken.

Het amendement nr. 2 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 5

Amendement nr. 3, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy, strekt ertoe artikel 5 te wijzigen.

Mevrouw *Kathleen Deckx* verduidelijkt dat het amendement een tekstcorrectie betreft.

Het amendement nr. 3 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 6

Amendement nr. 4, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy, strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 63quinquies paragraaf 2 te vervangen.

Mevrouw Kathleen Deckx zegt dat het amendement op dit artikel eveneens een tekstcorrectie is.

Het amendement nr. 4 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 7

Amendement nr. 5, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuyl, strekt ertoe artikel 7 te wijzigen.

Mevrouw Kathleen Deckx verwijst naar de verantwoording bij het amendement.

Amendement nr. 12, voorgesteld door de dames Fientje Moerman en Ann Brussee, strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 63sexies paragraaf 7 te vervangen.

Mevrouw *Ann Brussee* verduidelijkt het amendement. In het voorstel van decreet wordt in paragraaf 7 van artikel 7 bepaald in welke studiegebieden de veertig onderzoeksmasters kunnen worden ingericht. Ze vindt dat veel te limitatief. Ofwel bevat de opsomming in paragraaf 7 alle op dit moment bestaande studiegebieden – wat niet het geval is en wat ook door de Raad van State wordt gesteld – en dan moet men bij elke wijziging in indeling of benaming in de toekomst ook het decreet aanpassen. Het is wetgevingstechnisch beter te stoppen na de woorden “aangeboden worden”. Ofwel is het de bedoeling bepaalde gebieden uit te sluiten die niet in deze exhaustieve opsomming voorkomen. De wetgever beschikt over onvoldoende terreinkennis om te oordelen in welke studiegebieden of delen ervan geen onderzoeksmaster mogelijk is. Ook in dat geval doet men beter geen opsomming.

Amendementen nr. 14 en 15, voorgesteld door de heer Boudewijn Bouckaert, strekken ertoe artikel 7 te wijzigen. De heer *Boudewijn Bouckaert* vindt de keuze voor veertig onderzoeksmasters arbitrair. Er is daarvoor geen objectieve basis. Als het quotum bereikt is en de volgende persoon blijkt een schitterende onderzoeksmaster te zijn, dan is het terrein bezet. Men moet zo veel mogelijk zijn handen vrijhouden. Hij vermoedt dat het getal veertig een budgettaire grondslag heeft. Hij stelt daarom voor dat jaarlijks in het zogenaamde programmadecreet – het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting – door het Vlaams Parlement wordt bepaald hoeveel onderzoeksmasters de Vlaamse Regering gedurende het begrotingsjaar bijkomend mag toelaten. De Vlaamse Regering neemt een beslissing op basis van het advies van de NVAO, waarin een rangordening van de ingediende dossiers wordt opgemaakt. Als er dan drie personen extra toegelaten worden tot een onderzoeksmaster dan gaan deze extra plaatsen naar de drie best gerangschikten. Als er in een periode meer nood is aan onderzoeksmasters, dan voorziet men daarvoor meer ruimte in het programmadecreet. Dit lijkt hem een eerlijker systeem.

Hij zal ook het amendement van Open Vld goedkeuren. Door de opsomming van de studiegebieden in de decreetstekst gaat men zich vastrijden. Indien de studiegebieden wijzigen, moet ook het decreet worden aangepast. Hij vindt dat de opsomming moet worden geschrapt.

Mevrouw *Sabine Poleyn* wil weten op hoeveel onderzoeksmasters de heer Bouckaert wenst uit te komen.

Volgens de heer *Boudewijn Bouckaert* gelden er twee criteria. De dossiers moeten goed zijn en er moeten financiële middelen zijn.

Minister *Pascal Smet* ziet enkele argumenten voor de veertig onderzoeksmasters, waarvan geen enkel financieel. De enveloppe wijzigt immers niet. Het aantal is onder meer gekozen op basis van wat aanvaard en redelijk is in Nederland, een vergelijkbaar land. De sector is het ook eens met die keuze. De laatste reden is dat de minister de samenwerking onder universiteiten wil stimuleren. In de volgende regeerperiode zal er immers een nieuwe rationalisatieoperatie volgen die samenwerking vergt. Op vraag van de instellingen wordt deze legislatuur voorrang gegeven aan de integratie van de academiserende opleidingen. De minister wijst erop dat elke minister van Onderwijs jaarlijks, zij het in het programmadecreet of in een verzameldecreet dat aantal kan wijzigen. Elke nieuwe minister, van welke strekking dan ook, zal immers gebruikmaken van verzameldecreten. Voor de redenen waarom hij het amendement van Open Vld niet kan aanvaarden, verwijst de minister naar de bespreking van artikel 4.

Mevrouw *Ann Brusseel* begrijpt dat er keuzes moeten worden gemaakt maar vindt ze arbitrair, wat minister *Pascal Smet* onmiddellijk ontkent. Enkel de opleidingen die vier jaar duren, kunnen een onderzoeksmaster inrichten. De meeste vijfjarige opleidingen bevatten al een onderzoekscomponent. Misschien de opleiding Rechten voorlopig nog niet, maar de vijfjarige opleidingen in de wetenschappen hebben quasi altijd een onderzoekscomponent. Pas na grondig onderzoek, zullen er verdere stappen genomen worden. De opleiding Criminologie is de reden dat bij amendement (nr. 5) het studiegebied Rechten, notariaat en criminologische wetenschappen wordt toegevoegd. Kortom, Open Vld wil nog verder gaan dan de Raad van State, terwijl de regering de beslissing wil uitstellen.

Mevrouw *Ann Brusseel* betreurt met de Raad van State dat de redenering van de minister niet opgaat voor alle opleidingen. Ze denkt aan Rechten, Criminologie maar ook aan Bewegingswetenschappen, waar wel afstudeerrichtingen komen waar de masteropleidingen slechts 60 studiepunten omvat. Later opnieuw ingrijpen is gewoon tijdverlies.

Minister *Pascal Smet* wijst erop dat het studiegebied Rechten enkel toegevoegd wordt voor de opleiding Criminologie en dat de opleiding Bewegingswetenschappen volgend jaar vijf jaar wordt. Mevrouw Brusseel hoeft zich dus geen zorgen te maken.

De heer *Boudewijn Bouckaert* gelooft niet dat de beperking tot veertig onderzoeksmasters niet door financiële redenen ingegeven is, maar heeft daar op zich geen probleem mee. Benchmarking is niet slecht, maar hoeft voor de heer Bouckaert niet te leiden tot een cijfer in een decreet. Het is eerder een beleidsachtergrond, bijvoorbeeld om te bepalen hoeveel er jaarlijks kunnen bijkomen. Dat de sector akkoord is, is het gevolg van een dreigement. Eerst was immers gezegd dat er geen bijkwamen, dus was de sector tevreden met wat hij kreeg. Niets zegt dat zijn voorstel de universiteiten niet zou aanstaan en niet evenzeer de samenwerking zou stimuleren. Elke beperking zet immers aan tot het samenvoegen van vergelijkbare opleidingen.

De grootste discipline uit het studiegebied Rechten, notariaat en criminologische wetenschappen valt buiten de prijzen, wat de heer Bouckaert betreurt. De Rechten hebben volgens de heer Bouckaert immers meer wetenschappelijke input nodig van interdisciplinaire aard. De nieuwe doctorandi gaan immers meer empirisch te werk en doen een beroep op andere sociale wetenschappen zoals sociologie en economie en zijn daar eigenlijk niet goed op voorbereid. In sommige universiteiten is er nu al sprake van om een optie Onderzoek in de rechten in te voeren. Hij vreest dat de mogelijkheid van een onderzoeksmaster in de Rechten op de lange baan geschoven wordt.

Mevrouw *Katleen Martens* vraagt hoe zij de woorden “de instelling” in paragraaf 5 moet begrijpen. De *minister* verduidelijkt dat ook artikel 7, §5, in samenhang met de andere artikelen moet gelezen worden zodat de aanvraag tot uitbreiding van de studieomvang, drie jaar nadat ze verworpen is, opnieuw gezamenlijk moet ingediend worden.

Amendement nr. 13 voorgesteld door de heer *Boudewijn Bouckaert* strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 63sexies paragraaf 2 te schrappen.

De heer *Boudewijn Bouckaert* vindt het beter dat de regering geval per geval, op basis van financiële of andere gronden beslist wanneer de studieduurverlenging aanvangt zodat niet noodzakelijk vier jaar gewacht moet worden. Voor een snellere start kunnen tal van redenen zijn, bijvoorbeeld arbeidsmarktbehoefte. Dat studenten bij aanvang van hun studies moeten weten hoe lang de opleiding duurt, is voor hem geen afdoende reden. Overgangsmaatregelen, zoals de universiteiten nu al toepassen bij programmawijzigingen, bieden afdoende soelaas. Een uitdovende vierjarige opleiding kan voor enkele jaren perfect parallel lopen met de vijfjarige. Voor individuele gevallen kunnen er oplossingen gevonden worden, daar hebben de universiteiten voldoende ervaring mee.

Mevrouw *Ann Brussel* vraagt of paragraaf 4 dan geen soelaas biedt. Die stelt immers dat de regering hiervan kan afwijken zodat de desbetreffende masteropleiding vroeger kan starten. Minister *Pascal Smet* beaamt dit en zegt voorstander te zijn van het behoud van de algemene regel (§2). De afwijking is mogelijk maar dient gemotiveerd te worden (§4).

Amendement nr. 13 wordt door de heer *Boudewijn Bouckaert* ingetrokken.

Amendementen nr. 12, 14 en 15 worden verworpen met 7 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 8

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 9

Amendement nr. 6, voorgesteld door de dames *Kathleen Deckx*, *Kathleen Helsen*, *Vera Celis* en *Fatma Pehlivan* en de heren *Jan Durnez*, *Kris Van Dijck* en *Peter Van Rompuy*, strekt ertoe artikel 9 te wijzigen.

Mevrouw *Kathleen Deckx* leest de verantwoording bij het amendement voor.

Het amendement nr. 6 en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 10

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 11

Amendement nr. 7, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy, strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van artikel 63octies een derde lid toe te voegen.

Mevrouw Kathleen Deckx verwijst naar de verantwoording bij het amendement.

Het amendement nr. 7 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 12

Amendement nr. 8, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy, strekt ertoe op de eerste regel de woorden “toegevoegd bij het decreet van” te vervangen door de woorden “ingevoegd bij het decreet van”.

Mevrouw Kathleen Deckx zegt dat het amendement op dit artikel een tekstcorrectie betreft.

Het amendement nr. 8 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 13

Amendement nr. 9, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jan Durnez, Kris Van Dijck en Peter Van Rompuy, strekt ertoe aan de voorgestelde tekst van paragraaf 4 een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur legt de bijkomende inschrijvingsvoorwaarden vast in haar onderwijsreglement, overeenkomstig artikel 77, 1^oquinquies, b), van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.”.

Mevrouw Kathleen Deckx leest de verantwoording bij het amendement voor.

Het amendement nr. 9 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen. Het aldus gewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 14

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 14/1 (nieuw artikel 15)

Amendement nr. 10, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jos De Meyer en Kris Van Dijck, strekt ertoe een artikel 14/1 in te voegen.

De toelichting is al bij de algemene bespreking gegeven omdat er nogal wat vragen waren over de financiering van de onderzoeksmasters, aldus mevrouw Kathleen Deckx. Door de invoering van dit artikel, wordt voorgesteld om artikel 16 te schrappen.

Mevrouw *Ann Brusseel* vraagt om meer verduidelijking omdat het amendement nog maar bij het begin van de zitting werd ingediend.

De heer *Luc Jansegers*, administrateur-generaal AHOVOS, legt namens de minister uit dat in het oorspronkelijke artikel 16 de financiering van de onderzoeksmasters geregeld was als een voorafname van de ZAP-middelen. Omdat dat ook bij universiteiten gevoelig lag, verdwijnt die passage nu. Een tweede gevoelig punt was de absolute plafonnering tot tien studenten. Dat aantal was ook afgeleid uit het Nederlandse model.

De huidige financiering is gesplitst in een onderwijssoevereet, een onderwijsvariabel deel dus, en een onderzoeksoevereet, een onderzoeksvariabel gedeelte. Het amendement gaat alleen over het onderwijsvariabele gedeelte. Per opleiding is er een voorafname. Dat bedrag, ongeveer 30.000 euro, staat in het artikel. Dat komt overeen met tien studenten. Het bedrag kan wel verhoogd worden op basis van een afwijkingsregel. Die afwijking moet gemotiveerd worden, bijvoorbeeld als universiteiten in een bepaalde discipline meer dan tien doctoraten afleveren. Om te vermijden dat één universiteit alle onderzoeksmasters zou claimen door een snelle aanvraag, is het trekkingsrecht per universiteit geplafonneerd. De maximumbedragen die de universiteiten kunnen ontvangen zijn opgenomen in het amendement en zijn gebaseerd op de werkingmiddelen van het jaar 2013. Kortom, het aantal onderzoeksmasters verandert de enveloppe van de universiteit niet. Het is eigenlijk een forfaitarisering van de opleiding. Dit amendement heeft alleen betrekking op het 61ste studiepunt tot het 120ste studiepunt (zie ook artikel 15 – vernummerd artikel 16). Het eerste jaar van de onderzoeksmaster zit gewoon in de reguliere financiering.

Mevrouw *Ann Brusseel* verklaart zich namens haar fractie akkoord met de nieuwe regeling.

De heer *Boudewijn Bouckaert* vermoedt dat de kleine universiteiten als de VUB en de Universiteit Hasselt snel hun plafond zullen bereiken en in hun groei geremd zullen worden.

Amendement nr. 10 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding. Een nieuw artikel 14/1 wordt ingevoegd.

Artikel 15 (vernummerd artikel 16)

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 16 (geschrapt artikel)

Amendement nr. 11, voorgesteld door de dames Kathleen Deckx, Kathleen Helsen, Vera Celis en Fatma Pehlivan en de heren Jos De Meyer en Kris Van Dijck, strekt ertoe artikel 16 te schrappen.

Mevrouw *Kathleen Deckx* zegt dat de schrapping een logisch gevolg is van het nieuwe artikel 14/1.

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen. Het artikel wordt geschrapt.

Artikel 17

Amendement nr. 16, voorgesteld door de heer Boudewijn Bouckaert, strekt ertoe artikel 17 te wijzigen.

De heer *Boudewijn Bouckaert* wil, om een retroactieve regeling te vermijden, de regeling in voege laten treden op 1 september.

De heer *Kris Van Dijck* pleit om de datum toch te behouden. Het voorstel zal immers kortelings goedgekeurd worden.

Voor de heer *Boudewijn Bouckaert* kan retroactiviteit principieel alleen als de rechten van bepaalde categorieën uitgebreid worden of als procedures verbeterd worden. Kortom, enkel als het voordelen creëert. De hogescholen en universiteiten kunnen zich al op de regeling voorbereiden; de datum van inwerkingtreding kan dus zonder problemen op 1 september gebracht worden.

De heer *Jos De Meyer* herhaalt zijn voorstel om het artikel te schrappen, zodat het in werking treedt tien dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Ook mevrouw *Kathleen Helsen* keurt liever geen decreten goed met terugwerkende kracht. Vermoedelijk zal de plenaire vergadering het decreet aannemen op 10 juli. Daarom stelt ze voor de datum van inwerkingtreding te brengen op 11 juli. De Vlaamse Regering kan het dan 19 juli bekrachtigen.

Minister *Pascal Smet* wijst erop dat de huidige regeling van de Erkenningscommissie tot 30 juni loopt. Hij vermijdt liever een vacuüm zodat correcties nadien niet nodig zijn.

Als dat de zorg is, kan in een amendement vastgelegd worden dat de huidige regeling geldt tot de nieuwe in voege treedt, aldus de heer *Jos De Meyer*. Minister *Pascal Smet* blijft aandringen op 1 juli als datum van inwerkingtreding. De heer *Boudewijn Bouckaert* heeft begrip voor de argumenten van de minister, maar ziet geen enkel excuus voor de late indiening en bijgevolg late behandeling in het parlement. Als er niemand nadeel van heeft, ziet minister *Pascal Smet* nog steeds geen bezwaar.

De heer *Boudewijn Bouckaert* kondigt daarop de intrekking van amendement nr. 16 aan en dient een nieuw amendement nr. 17 in waarin hij voorstelt om het artikel te schrappen.

Amendement nr. 17 wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Het artikel wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

4. Stemming over het geheel

Het voorstel van decreet van de dames *Kathleen Deckx*, *Kathleen Helsen*, *Vera Celis* en *Fatma Pehlivan* en de heren *Jan Durnez*, *Kris Van Dijck* en *Peter Van Rompuy* houdende maatregelen met betrekking tot wijzigingen aan de studieomvang van opleidingen in het hoger onderwijs, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Sabine POLEYN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

AHOVOS	Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs en Studietoelagen
banaba	bachelor na bachelor
ECTS	European Credit Transfer System
manama	master na master
NVAO	Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie
R&D	Research and Development
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad
VLUHR	Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad
VUB	Vrije Universiteit Brussel
ZAP	zelfstandig academisch personeel

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 9bis van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden punt 6° en 7° opgeheven.

Art. 3. Artikel 63bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en vervangen bij het decreet van 1 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63bis. §1. In 2013 kunnen de hogescholen en universiteiten uiterlijk op 15 oktober een aanvraag indienen bij de Vlaamse Regering tot uitbreiding van de studieomvang van een masteropleiding met een studieomvang van 60 studiepunten.

Vanaf 2014 kunnen de hogescholen en universiteiten in de loop van de maand april en uiterlijk op 30 april een aanvraag indienen bij de Vlaamse Regering tot uitbreiding van de studieomvang van een masteropleiding met een studieomvang van 60 studiepunten.

§2. Een aanvraag wordt gezamenlijk opgesteld door alle instellingen die de betrokken masteropleiding van 60 studiepunten aanbieden. De aanvraag wordt samen opgesteld en bevat het gezamenlijk concept van de opleidingsstructuur die de instellingen binnen de (sub)discipline voor ogen hebben.

Het aanvraagdossier omvat het standpunt van studenten, die betrokken worden bij de voorbereiding van de aanvraag.

De Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad coördineert de aanvraag en bezorgt die aan de Vlaamse Regering.

§3. Voor de masteropleidingen die met ingang van het academiejaar 2013-2014 worden geïntegreerd in een universiteit, stellen de betrokken universiteiten de aanvraag op.”.

Art. 4. Artikel 63ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63ter. De masteropleidingen die ontstaan na de uitbreiding van de studieomvang van een masteropleiding van 60 studiepunten, kunnen één van de volgende vormen aannemen:

- 1° een vakinhoudelijke masteropleiding van 90 studiepunten;
- 2° een masteropleiding van 90 studiepunten die bestaat uit een vakinhoudelijke vorming van 60 studiepunten en een differentiatie van 30 studiepunten die specifiek gericht is op één of meer van de volgende finaliteiten:
 - a) het verwerven van specifieke beroepsgerichte competenties, andere dan die van leraar;
 - b) een doorgedreven vakinhoudelijke specialisatie;
- 3° een masteropleiding van 120 studiepunten die bestaat uit een vakinhoudelijke vorming van 90 studiepunten en een differentiatie van 30 studiepunten die specifiek gericht is op een of meer van de volgende finaliteiten:
 - a) de lerarenopleiding, waarbij een deel van de lerarenopleiding ingebouwd wordt als afstudeerrichting in de initiële master, zoals bepaald in artikel 55octies, §2 en §3;
 - b) het verwerven van specifieke beroepsgerichte competenties, andere dan die van leraar;
 - c) een doorgedreven vakinhoudelijke specialisatie;

- 4° een onderzoeksmaster van 120 studiepunten, die wordt aangeboden naast een masteropleiding in hetzelfde studiegebied;
- 5° een educatieve master. De Vlaamse Regering bepaalt na de goedkeuring van de beroepskwalificaties van leraar en na de afronding van de decretaal opgelegde evaluatie de nadere regelen en de voorwaarden waaronder deze educatieve master wordt georganiseerd. Die houden rekening met de resultaten van de evaluatie en betreffen ten minste:
- a) de studieomvang;
 - b) de puntengewichten voor de financiering, binnen een vork gaande van 1 tot 3;
 - c) de procedure en de criteria voor de beoordeling van de aanvraag;
 - d) het moment waarop de eerste aanvragen kunnen worden ingediend;
 - e) het moment waarop de eerste educatieve masters kunnen worden aangeboden.”.

Art. 5. Artikel 63quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63quater. §1. De aanvragen tot uitbreiding van de studieomvang van de masteropleidingen worden gemotiveerd aan de hand van de volgende criteria:

- 1° de studieomvang van vergelijkbare opleidingen in de Europese Hogeronderwijsruimte bedraagt meer dan 60 studiepunten en de leerresultaten van de masteropleiding van 60 studiepunten beantwoorden niet meer aan wat internationaal gangbaar is, én de internationale en nationale arbeidsmarkt voor afgestudeerden vraagt het beheersen van algemene en specifieke beroepsgerichte competenties die samen met de vakinhoudelijke competenties niet kunnen worden bereikt binnen de huidige studieomvang, of
- 2° de leerresultaten van de bestaande masteropleidingen kunnen niet worden bereikt binnen de huidige studieomvang, én de internationale en nationale arbeidsmarkt voor afgestudeerden vraagt het beheersen van algemene en specifieke beroepsgerichte competenties die samen met de vakinhoudelijke competenties niet kunnen worden bereikt binnen de huidige studieomvang.

§2. De aanvragen voor een onderzoeksmaster, ter uitvoering van artikel 63ter, worden gemotiveerd aan de hand van de volgende criteria:

- 1° de verwachte doorstroom naar onderzoekscarrières aan een instelling voor hoger onderwijs of binnen de industrie en maatschappelijke organisaties;
- 2° de opleiding sluit aan bij de onderzoekszwaartepunten van de instelling voor hoger onderwijs;
- 3° het beoogde eindniveau van de opleiding sluit aan bij het eindniveau dat internationaal gangbaar is voor een onderzoeksmaster.”.

Art. 6. Artikel 63quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63quinquies. §1. De Vlaamse Regering legt de ingediende aanvragen voor advies voor aan de accreditatieorganisatie, bedoeld in artikel 9quater. De accreditatieorganisatie legt een operationeel kader vast voor de beoordeling van de aanvragen. Dat beoordelingskader wordt aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd.

§2. De accreditatieorganisatie gaat na of de ingediende aanvragen beantwoorden aan de criteria, bedoeld in artikel 63quater. Daarbij gaat zij ook na:

- 1° of de betreffende instellingen, desgevallend door samenwerking met andere hogescholen of universiteiten, voldoende capaciteit en kritische massa hebben inzake academisch en wetenschappelijk personeel en infrastructuur om de opleidingen met een uitgebreide studieomvang op kwaliteitsvolle basis aan te bieden;

2° in geval het gaat om een onderzoeksmaster, of de betreffende instellingen concrete doelstellingen hebben geformuleerd met betrekking tot het aantal doctoraten en met betrekking tot de duur van de voorbereiding van het doctoraat, of zij maatregelen hebben geformuleerd om die doelstellingen te realiseren en op welke wijze zij de realisatie van deze doelstellingen monitoren en de kwaliteit ervan bewaken.

§3. De instellingen betalen een bedrag van 2500 euro per instelling en per opleiding aan de accreditatieorganisatie als bijdrage in de kosten van de advisering.”.

Art. 7. Artikel 63sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63sexies. §1. De Vlaamse Regering neemt vóór 1 december van het jaar waarin de aanvraag werd ingediend, een beslissing betreffende de uitbreiding van de studieomvang op basis van het advies van de accreditatieorganisatie en het ingediende dossier.

In afwijking van het eerste lid neemt de Vlaamse Regering over de aanvragen, ingediend in 2013, een beslissing vóór 15 maart 2014.

§2. Indien de Vlaamse Regering de ingediende aanvraag heeft goedgekeurd, kan de masteropleiding starten ten vroegste het vierde academiejaar na het academiejaar waarin de Vlaamse Regering de beslissing heeft genomen.

§3. Een goedgekeurde onderzoeksmaster kan ten vroegste starten het academiejaar na het academiejaar waarin de Vlaamse Regering de beslissing heeft genomen, tenzij de Vlaamse Regering een andere startdatum heeft bepaald.

§4. In afwijking van hetgeen bepaald is in paragraaf 2, kan de Vlaamse Regering een vroegere startdatum bepalen op gemotiveerd verzoek van de instellingen, en op voorwaarde dat de studenten die in het academiejaar waarin de Vlaamse Regering de aanvraag heeft goedgekeurd, de bacheloropleiding waarop de masteropleiding aansluit zijn begonnen, de masteropleiding van 60 studiepunten kunnen afronden.

In geval van de afwijking, vermeld in het eerste lid, bieden de instellingen de bestaande masteropleiding van 60 studiepunten en de masteropleiding met een uitgebreide studieomvang gelijktijdig aan gedurende een periode van 5 jaar. Na die termijn wordt de masteropleiding van 60 studiepunten stopgezet.

§5. Als de Vlaamse Regering de aanvraag tot uitbreiding van de studieomvang van een masteropleiding niet goedkeurt, kan de instelling pas na verloop van een periode van drie jaar, te rekenen vanaf de aanvraagdatum, een nieuwe aanvraag indienen.

§6. Als de Vlaamse Regering oordeelt dat een van de indienende instellingen niet beschikt over de capaciteit en de kritische massa inzake academisch en wetenschappelijk personeel en infrastructuur om de opleiding met een uitgebreide studieomvang op kwaliteitsvolle basis aan te bieden, dan kan de opleiding alleen nog worden aangeboden in samenwerking met een andere instelling.

De samenwerking moet uiterlijk gerealiseerd zijn één academiejaar voor de start van de masteropleiding met een uitgebreide studieomvang.

Ingeval de instelling die samenwerking niet kan realiseren, wordt de opleiding stopgezet uiterlijk gelijktijdig met de start van de opleiding met de uitgebreide studieomvang.

§7. Binnen de Vlaamse Gemeenschap kunnen maximum 40 onderzoeksmasters, die tot stand komen na uitbreiding van de studieomvang via de procedure, bedoeld in artikel 63bis tot 63sexies, worden aangeboden in of over de studiegebieden of delen van de studiegebieden Wijsbegeerte en moraalwetenschappen, Godgeleerdheid, godsdienstwetenschappen en kerkelijk recht, Taal- en letterkunde, Geschiedenis, Archeologie en kunstwetenschappen, Rechten, notariaat en criminologische wetenschappen, Economische en toegepaste economische wetenschappen, Politieke en sociale wetenschappen, Sociale gezondheidswetenschappen, Conservatie-restauratie, Architectuur, Gezondheidszorg, Industriële wetenschappen en technologie, Biotechniek, Productontwikkeling, Toegepaste taalkunde, Handelswetenschappen en bedrijfskunde, Audiovisuele en beeldende kunst, Muziek en podiumkunsten, Nautische wetenschappen.

Een onderzoeksmaster in de studiegebieden Audiovisuele en beeldende kunst, Muziek en podiumkunsten, Nautische wetenschappen kan enkel door een hogeschool worden georganiseerd en aangeboden in samenwerking met een universiteit.”.

Art. 8. In hetzelfde decreet wordt een artikel 63sexies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 63sexies/1. De Vlaamse Regering kan de studieomvang van bachelor- of masteropleidingen uitbreiden om op die manier de bij of krachtens de wet, het decreet of de Europese richtlijn vastgelegde voorwaarden of richtlijnen met betrekking tot de studieomvang te realiseren met het oog op de toegang tot het beroep.”.

Art. 9. Artikel 63septies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009 en vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63septies. §1. Hogescholen en universiteiten kunnen in de loop van de maand april en uiterlijk op 30 april van het kalenderjaar dat voorafgaat aan het academiejaar waarin de instelling de opleiding op zijn vroegst wil aanbieden, een aanvraag tot vermindering van de studieomvang van een bestaande masteropleiding indienen bij de Vlaamse Regering.

§2. De aanvragen worden gezamenlijk opgesteld door alle instellingen die de betrokken opleiding aanbieden.

De Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad coördineert de aanvragen en bezorgt de aanvragen aan de Vlaamse Regering.

§3. De aanvragen tot vermindering van de studieomvang van de masteropleidingen moeten gemotiveerd worden aan de hand van het volgende criterium: de studieomvang van vergelijkbare opleidingen in de Europese Hogeronderwijsruimte bedraagt minder dan 90 of 120 studiepunten en de leerresultaten van de masteropleiding kunnen worden bereikt binnen een beperktere studieomvang.

§4. De Vlaamse Regering neemt vóór 1 december van het jaar waarin de aanvraag wordt ingediend een beslissing inzake de vermindering van de studieomvang op basis van het advies van de accreditatieorganisatie, bedoeld in artikel 9quater en op basis van het ingediende dossier. De accreditatieorganisatie legt een operationeel kader vast voor de beoordeling van de aanvragen, dat ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voorgelegd wordt. De instellingen betalen een bedrag van 2500 euro per instelling en per opleiding aan de accreditatieorganisatie als bijdrage in de kosten van de advisering.”.

Art. 10. In hetzelfde decreet wordt een artikel 63septies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 63septies/1. De Vlaamse Regering kan de studieomvang van masteropleidingen verminderen om op die manier de bij of krachtens de wet, het decreet of de Europese richtlijn

vastgelegde voorwaarden of richtlijnen met betrekking tot de studieomvang te realiseren met het oog op de toegang tot het beroep.”.

Art. 11. Artikel 63octies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63octies. Studenten die ingeschreven waren in een masteropleiding van 60 studiepunten in het academiejaar voorafgaand aan het academiejaar waarin de uitbreiding van de studieomvang van de masteropleiding wordt ingevoerd, kunnen hun masteropleiding voltooien binnen de twee daaropvolgende academiejaren of kunnen inschrijven voor de in studieomvang uitgebreide masteropleiding met behoud van de verworven creditbewijzen.

Instellingen moeten door middel van de organisatie van specifieke studietrajecten met een studieomvang van ten hoogste 60 studiepunten studenten die een masteropleiding van 60 studiepunten hebben voltooid, de mogelijkheid bieden om de graad van master te behalen van de in studieomvang uitgebreide masteropleiding.

Studenten die ingeschreven waren in een masteropleiding van 90 of 120 studiepunten in het academiejaar voorafgaand aan het academiejaar waarin de vermindering van de studieomvang van de masteropleiding wordt ingevoerd, kunnen hun masteropleiding voltooien binnen de twee daaropvolgende academiejaren.”.

Art. 12. Aan artikel 91quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012, worden aan paragraaf 1 de volgende woorden toegevoegd: “of als het gaat om onderzoeksmasters, vermeld in artikel 63ter.”.

Art. 13. Aan artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Het instellingsbestuur kan de inschrijving voor een onderzoeksmaster, vermeld in artikel 63ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, afhankelijk maken van een onderzoek naar de bekwaamheid van de student om die onderzoeksmaster te volgen. Het instellingsbestuur kan het aantal studenten dat toegelaten wordt tot een onderzoeksmaster, beperken tot het aantal studieplaatsen dat maximaal, met toepassing van hetgeen bepaald is in artikel 39quinquies van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en universiteiten in Vlaanderen, in rekening kan worden gebracht voor de berekening van de werkingsuitkering.

Het instellingsbestuur legt de bijkomende inschrijvingsvoorwaarden vast in haar onderwijsreglement, overeenkomstig artikel 77, 1^oquinquies, b), van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.”.

Art. 14. In artikel 2 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt een punt 17bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“17^obis onderzoeksmaster: een initiële masteropleiding zoals vermeld in artikel 63ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen;”.

Art. 15. Aan artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 1quater ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1quater. Het bedrag, berekend voor de financiering van de onderzoeksmasters als vermeld in paragraaf 3 van dit artikel, wordt in afwijking van paragraaf 1ter voorafgenomen van het variabel onderwijsdeel VOWun2014, voor dit bedrag verdeeld wordt overeenkomstig paragraaf 1ter.”;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Voor de financiering van de onderzoeksmasters, aangeboden in het academiejaar t-1/t, wordt in het begrotingsjaar t+1 een bedrag voorafgenomen van VOWun2014 dat gelijk is aan het aantal aangeboden onderzoeksmasters vermenigvuldigd met 30.798 euro en dat ten hoogste gelijk is aan 1.231.920 euro. Van dit maximale bedrag voor de financiering van de onderzoeksmasters kunnen de universiteiten ten hoogste het volgende bedrag ontvangen:

- i) de Katholieke Universiteit Leuven: 458.994,28 euro;
- ii) de Universiteit Hasselt en de transnationale Universiteit Limburg: 53.037,92 euro;
- iii) de Universiteit Antwerpen: 170.545,96 euro;
- iv) de Universiteit Gent: 405.628,14 euro;
- v) de Vrije Universiteit Brussel: 143.713,70 euro.

Deze verdeling geldt tot en met het begrotingsjaar 2023.”;

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor de financiering van een onderzoeksmaster, aangeboden in het academiejaar t-1/t, ontvangt een universiteit een bedrag van 30.798 euro in het begrotingsjaar t+1. Daarbij kan de financiering van alle onderzoeksmasters samen voor de betrokken instelling niet meer bedragen dan het maximale bedrag, vastgelegd in paragraaf 3 van dit artikel.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering het bedrag voor een onderzoeksmaster aanpassen tot maximum 92.394 euro op basis van een gemotiveerd verzoek van de betrokken instelling. Het in paragraaf 3 vastgestelde maximaal bedrag per universiteit kan hierbij niet overschreden worden.”.

Art. 16. Aan artikel 16 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Bij de onderzoeksmasters wordt het aantal door een student verworven studiepunten dat in aanmerking komt voor financiering, beperkt tot 60 voor de gehele masteropleiding.”.

Art. 17. Dit decreet treedt in werking op 1 juli 2013.